

= LUMERA =

Dae sas chimas 'e Bruncuispina,
 ùe, su 'entu mujada su suerzu,
 e-'enat s'abba pro Mont'Ispaga,
 su Mastru mannu 'e sa poesia
 cun dechidos e diligos berbos
 -mai ruttos in s'erv'e s'ismentigu-
 faeddat in limbatzu barbascinu
 a sos fizos de Ichnusa...

E insinzat in s'andale sa vida,
 ninnidos de ausentu e de isperas
 brottadas e intessidas cun cabu,
 dai s'artisanu 'e sas peraulas.

Cussu fis Tue!Fizu 'e povertade,
 ma,riccu 'e sa pius nobile arte
 has lassadu imprenta, indeorada,
 pro mudare sa roda 'e su tempus!

Po Te, non valàda s'intirinada?
 E azzesa est -semper- sa LUMERA
 ch'ammélada dies e ammentos.

Oe,
 cussa mudine, est sa 'oghe nostra!
 Sa 'oghe 'e sa terr'e su runaghe,
 arcana, antiga e ammajadora...
 Sa 'oghe chi ghiat a chircare
 intro sos fundaghes de s'anima,
 s'incantu 'e passiones crobadas
 chi faghene dilliare su coro
 e che lu gighen accurzu a Deus,
 cun lebios bolidos de chilandria.-

Decarpa 93

~~LUMERA~~

CARMelo DEMARTIS

OZIERI